

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. maj 2014
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2014-0037-0076
Dok.: 1159325

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Karen Hækkerup

/

Cecilie Maarbjerg Qvist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren - i forhold til forslaget om at give landsretterne hjemmel til at afvise en ankesag uanset beløbsmæssig størrelse – udarbejde en nærmere beskrivelse af udformningen af den tilsvarende hjemmel i norsk, svensk og finsk retspleje, sådan som det også efterlyses i høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder? Vil ministeren i den forbindelse beskrive, hvor sikkert grundlaget for en afvisning af en anke skal være ifølge de procesordninger, der gælder i henholdsvis Norge, Sverige og Finland, samt hvor ofte andeninstansens hjemmel til at afvise en ankesag anvendes i de tre nævnte lande?”

Svar:

1. Forslaget om en (snæver) adgang for landsretten til at afvise anke, når visse betingelser er opfyldt, bygger på et forslag fra Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene. Udvalget har overvejet en sådan mulighed efter inspiration fra de norske regler, da lagmannsretten i Norge har en sådan mulighed.

I Norge har lagmannsretten således en adgang til at nægte at tage en anke under behandling, hvis ankeudvalget ved domstolen finder det klart, at anken ikke kan føre frem. Det fremgår af www.domstol.no, at der er tale om en begrænset adgang.

Den relevante bestemmelse i den norske tvistelov har følgende ordlyd:

§ 29-13. *Krav til samtykke. Nektelse*

(1) Anke over dom i en sak om formuesverdier kan ikke fremmes uten lagmannsrettens samtykke hvis ankegenstandens verdi er mindre enn kr 125 000. Ved vurderingen av om samtykke skal gis, skal det blant annet tas hensyn til sakens karakter, de behov partene har for overprøving, og om det synes å være svakheter ved den avgjørelse som er anket, eller ved behandlingen av saken.

(2) Anke over dom kan nektes fremmet når lagmannsretten finner det klart at anken ikke vil føre fram. En nektelse kan be-

grenses til enkelte krav eller ankegrunner.

(3) Er avgjørelse etter første ledd ikke truffet før ankeforhandlingen, kan samtykke likevel nektes hvis det da viser seg at verdien av ankejenstanden er mindre enn kr 125 000.

(4) Nektelse etter annet ledd kan ikke skje uten at parten er gitt varsel om at anken overveies nektet fremmet. Slikt varsel kan bare gis inntil den videre saksforberedelse er tatt opp med partene etter § 29-14 tredje ledd, og inntil én måned etter at lagmannsretten mottok ankesaken.

(5) Avgjørelse etter første og annet ledd treffes ved beslutning uten muntlig forhandling. Beslutning etter første ledd skal være begrunnet når særlige grunner tilsier det. Nektelse etter annet ledd krever enstemmighet og skal være begrunnet. Beslutningen kan bare ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen. At en anke ikke er nektet fremmet etter annet ledd, kan ikke ankes eller brukes som ankegrunn.

Justitsministeriet er ikke bekendt med, hvor ofte denne mulighet anvendes i Norge.

Der kan i øvrigt henvises til afsnit 4 om fremmed ret i notat om adgangen til appel i civile sager afgivet af Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene for en beskrivelse af reglerne i Norge, Sverige og Finland. Som det fremgår heraf, kendes en sådan adgang til afvisning, som foreslås med lovforslaget, alene fra Norge.

2. Med lovforslaget foreslås det, at der – som anbefalet af Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene – som supplement til den generelle ankebegrensning baseret på sagens værdi indføres en adgang for landsretten til efter en indledende overordnet vurdering af sagen at afvise en anke i en civil sag.

Efter forslaget får landsretten mulighed for at afvise en sag, hvis landsretten vurderer, at sagens parter ikke har oplyst om forhold, der gør, at der er udsigt til, at sagen vil kunne få et andet udfald end i byretten, og landsretten vurderer, at der ikke i øvrigt foreligger særlige grunde til, at sagen skal prøves i to instanser, f.eks. fordi den er af principiel karakter.

I overensstemmelse med udvalgets forslag er der således tale om en helt snæver adgang for landsretten til at afvise sager, som ikke forudsættes anvendt i et særligt stort antal sager.

Bestemmelsen forudsættes således navnlig anvendt, hvor der f.eks. alene ankes med det formål at udsættelse fuldbyrdelsen af det (betalings)krav, som sagen omhandler (såkaldte ”kreditanker”).

Efter forslaget skal landsretten i de tilfælde, hvor afvisning overvejes, foretage en høring af parterne. Parterne vil således altid blive gjort opmærksomme på, at en sådan afvisning overvejes, og dermed få lejlighed til at fremkomme med argumenter for, hvorfor sagen bør kunne prøves på ny. Lovforslaget indebærer endvidere, at landsrettens afgørelse om at afvise anken kan indbringes for Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Der kan i øvrigt henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål 2 vedrørende lovforslaget.